

دوره ۱۵، شماره ۱، صفحات ۲۳ تا ۴۸

منتشر شده در بهار و تابستان ۹۹

تاریخ دریافت: ۹۹/۰۳/۲۲

تاریخ پذیرش: ۹۹/۰۶/۲۶

جدال دیجیتالی ایران و آمریکا (مورد مطالعه محمد جواد ظریف و مایک پمپئو)

علی امیدی، دانشیار روابط بین الملل، گروه علوم سیاسی، دانشگاه اصفهان: (نویسنده مسئول).

سعیده مرادی فر، دانشجوی دوره دکتری روابط بین الملل دانشگاه اصفهان، اصفهان (نویسنده مسئول).

چکیده:

توئیتر از جمله میکرو بلاگینگ‌های اثرگذار در سیاست خارجی و دیپلماسی دیجیتال به شمار می‌رود. اغلب سیاستمداران جهان برای انتشار اطلاعات، برقراری تعامل با مخاطب و تصویرسازی از خود و دیگری به منظور دیپلماسی عمومی در این میکرو بلاگینگ حضور فعالی دارند. مایک پمپئو و محمد جواد ظریف از جمله سیاستمدارانی هستند که با تصویرسازی از خود و دیگری از طریق توئیپلماسی به دنبال جلب مثبت افکار عمومی جهانی نسبت به سیاست‌های دولت متبوع‌شان هستند. از این رو نگارندگان با استفاده از نرم‌افزار مکس کیو.دی.ای^۱ و از طریق کدگذاری سه مرحله‌ای، به این پرسش پاسخ خواهند داد: این دو سیاستمدار چه تصویری از خود و دیگری را و با چه هدفی در مقابل یکدیگر در توئیتر بازنمایی می‌کنند؟ نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل محتوای توئیتهای ظریف حاکی از تصویرسازی کشور قانونگرا و صلح‌جو برای ایران و تصویر زورگو و تروریسم اقتصادی برای آمریکا بوده است. این در حالی بوده که پمپئو در تصویرسازی از خود، تصاویر آمریکای صلح طلب و به دنبال مهار ایران و در تصویر از ایران (دیگری)، تصاویر حامی تروریسم، اقتدارگرا، میلیتاریست و هرج و مرج طلب را نمایش داده است. این پژوهش از نوع کمی - کیفی و به روش تحلیل محتوا انجام شده و نگارندگان با به‌کارگیری تئوری تصویر، سعی در ارزیابی بازنمایی این دو سیاستمدار از سیاست‌های کشور خود در توئیتر دارند.

کلیدواژه: تئوری تصویر، محمد جواد ظریف، توئیپلماسی، مایک پمپئو، سیاست خارجی

مقدمه و طرح مسئله

پس از واقعه ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، بحث جهانی در مورد دیپلماسی عمومی شدت بیشتری گرفت. این امر سبب شد بسیاری از وزارتخانه‌های امور خارجه سیاست دیپلماسی عمومی خاص خود را تدوین کنند. ارتباط آن‌ها با دیپلماسی عمومی می‌تواند به‌عنوان نشانه ظهور مجدد قدرت نرم در روابط بین‌الملل یا در سطح دیگری به‌عنوان تأثیر فرایندهای گسترده‌تر نظیر تغییر در رفتارهای دیپلماتیک، شفافیت و همکاری فرامرزی باشد. این امر به بخشی از بافت در حال تحول روابط بین‌الملل تبدیل شده است (ملیسن^۲، ۲۰۰۵: ۱۱). چرا که دولت‌ها و سیاستمداران مجبور شده‌اند به‌عنوان منبع اطلاعات و نیز تلاش برای ایجاد مباحث جهانی به روش‌هایی که به نفع منافع خود باشند، با فناوری‌های جدید و ابزارهای دیجیتالی درگیر شوند. این به‌نوبه خود باعث شده تا حوزه جدیدی از دیپلماسی بوجود آید (ریوردان^۳، ۲۰۱۶: ۵). به لطف ابزارهای دیجیتالی، دیپلماسی عمومی تا حدی دموکراتیک شده است و صداهای بیشتری را شامل می‌شود. همین امر راه را برای شخصیت‌های مختلف قدرت و نفوذ باز کرده است. این تحولات بسیار سریع اتفاق افتاده و به‌نظر می‌رسد که روی دی.ان.ای^۴ دیپلماسی تأثیرگذار بوده است (سندر^۵، ۲۰۱۵: XIX).

«دیجیتالی شدن دیپلماسی عمومی» نشان می‌دهد که دیگر نمی‌توان وزارتخانه‌های خارجه را به‌عنوان یک واحد یکپارچه مطالعه کرد. در عوض، هر وزارتخانه‌ای باید به‌عنوان جهانی که درون خود جهانی دیگر دارد نگریسته شود. این دیجیتالی شدن نشان می‌دهد که وزارتخانه‌های خارجه، سفارتخانه‌ها و دیپلمات‌ها در مراحل مختلفی از فرایند دیجیتالی شدن قرار دارند. درحالی‌که ممکن است برخی از آن‌ها در یک دهه پیش به این فضای آنلاین مهاجرت کرده باشند (آزوکار و همکاران^۶، ۲۰۱۸: ۲). برخی دیگر نیز با شیوع ویروس کرونا در جهان، مباردت به ورود به پلت فرم‌های دیجیتالی و رسانه‌های اجتماعی کرده‌اند. دیجیتالی شدن بر روی هنجارها، اهداف و رویه‌های کاری دیپلمات‌ها، بازیگران دیپلماتیک و نهادهای دیپلماتیک در سراسر جهان اثرگذار بوده است.

ابزارهای دیجیتالی به‌ویژه رسانه‌های اجتماعی با قابلیت تعامل دوطرفه، تعامل بین وزارتخانه‌های خارجه و سیاستمدارانش با دنبال‌کنندگان آن‌ها (شهروندان داخلی و خارجی، گزارشگران، سیاستمداران و سایر وزارتخانه‌ها و سفارتخانه‌های خارجی) را ممکن ساخته است و این امر نیز می‌تواند ایجاد روابط پایدار و ماندگار را تسهیل کند. دیپلماسی دیجیتال ابزار مهمی برای مدیریت تصویر^۷ محسوب می‌شود. چرا که وقتی فردی از حساب‌های رسانه‌های اجتماعی یک دولت یا سیاستمدار آن بازدید می‌کند اغلب در پی تعامل و تمایل به ایجاد گفت‌وگو دارد (مانور و سگف،^۸ ۲۰۱۵: ۹۴). وزارتخانه‌های خارجه و سیاستمداران از این حساب‌های رسمی به‌عنوان ابزاری برای ارائه و شکل‌دهی به تصاویر کشورهای جهان از خود و دیگری استفاده می‌کنند. با جستجوی موضوعات تکراری در حساب‌های توئیتری که توسط وزارتخانه‌های خارجه و سیاستمداران اداره می‌شود، می‌توان قادر به کسب بینشی درباره این موضوع بود که چگونه کشورها خودشان را برای جهان و به‌ویژه مخاطبان خارجی به تصویر می‌کشند (بجولا،^۹ ۲۰۱۵: ۷).

با پیاده‌سازی دیپلماسی دیجیتال، دیپلمات‌ها و دولت‌ها می‌توانند پیام‌های سیاست خارجی و ویژگی‌های ملی خود را با توجه به ویژگی‌های تاریخی، فرهنگی و ارزش‌های سنتی خود ارسال کنند. بدین‌وسیله پذیرش سیاست خارجی آن‌ها و تصویری که آن‌ها در تلاش برای ترویجش هستند تسهیل می‌شود (مانور و سگف، ۲۰۱۵: ۹۴). شاید نمونه بارز این فعالیت‌های دیجیتالی در وزارتخانه‌های خارجه ایران و آمریکا، وزاری امور خارجه این دو کشور باشد. مایک پمپئو و محمد جواد ظریف با حساب‌های شخصی توئیتری خود به دنبال شکل‌دهی و ترویج تصاویر خود و دیگری «در مقابل یکدیگر» هستند. هدف نگارندگان مطالعه فعالیت‌های توئیتری پمپئو و ظریف و فهم این موضوع بوده که دو سیاستمدار چگونه با استفاده از توئیتر به بازسازی مفهومی رویدادهای گوناگون از دیدگاه خود بر مبنای باورهای ذهنی‌شان و ارائه تصاویر منفی از سیاست‌های دولت یکدیگر جهت بیان و توجیه مواضع خود پرداخته‌اند.

نگارندگان در این پژوهش برای پاسخ به پرسش از تئوری تصویر استفاده کرده‌اند. سازماندهی پژوهش به‌گونه‌ای است که نگارندگان در ابتدا به تشریح تئوری تصویر پرداخته، سپس به تحلیل محتوای توئیتهای ظرف و پمپئو نسبت به یکدیگر مبادرت کرده‌اند.

تئوری تصویر

ادراک^{۱۰}، فرایند آگاهی یافتن از اطلاعات (داده‌های) حسی و شناخت آن‌ها است. همچنین، ادراک، فرایندی است که هر کسی، با آن، پنداشت‌ها و برداشت‌هایی را که از پیرامون خود دارد، دسته‌بندی و شناسایی می‌کند و به‌این‌روش، به آن‌ها، معنی می‌دهد. جرویس در کتاب *برداشت‌ها و سوءبرداشت‌ها در روابط بین‌الملل* بر این موضوع تأکید داشته که باید به تفاوت‌های ادراکی و تصور بازیگران از جهان واقعی و درک سایر بازیگران از یکدیگر را هم در نظر داشت. ادارک رهبران یا دولت‌ها از تصویر و یا باورهای بازیگر دیگر بر نوع نگرش آن‌ها نسبت به یک رویداد یا رفتاری که از آن بازیگر در یک موقعیت دیگر انتظار دارند تأثیر می‌گذارد. جرویس بر این باور بوده که توصیف تصمیمات تعیین‌کننده، بدون در نظر داشتن ساختار اعتقادی تصمیم‌گیرندگان درباره جهان و تصویرسازی آن‌ها از سایر بازیگران، غیر ممکن است (جرویس^{۱۱}، ۲۰۱۷: ۳۰-۲۸).

تئوری تصویر بر پایه سطح تحلیل فردی و روانشناسی‌شناختی استوار است که بیانگر محدودیت‌های شناختی (یعنی عقلانیت محدود) است؛ بدین علت که افراد قادر به دریافت و پردازش تمام اطلاعات از دنیای پیچیده بیرون نیستند. از این‌رو از طریق طبقه‌بندی مفهومی، خصوصاً از نوع دو قطبی، مانند خیر و شر، دشمن و دوست، صلح دوست و تروریست و غیره سعی در ساده‌سازی دنیای پیچیده بیرون و فهم آن و در عالم سیاست، برجسب‌زنی خود و دیگری دارند. قطعاً چنین مقوله‌سازی‌هایی که به آن‌ها تصاویر می‌گویند ممکن است با دنیای واقع مطابقت نکند ولی نقش پردازشگری را می‌ماند که اطلاعات ورودی جدید بر اساس آن سنجیده می‌شود.

همواره تصویر به‌نوعی محصول پیام دریافتی و برداشتی در گذشته بوده و شامل تفاسیری از واقعیت است که توسط ادراک‌کننده در نظر گرفته شده‌است. تصویر به‌عنوان ساختار کلی شناختی، عاطفی و ارزیابی‌کننده واحد رفتاری یا دیدگاه درونی بازیگر به خود و جهان تعریف شده است (بولدینگ^{۱۲}، ۱۹۵۹:

۱۲۰). این تعریف شامل تصویری از خود و دیگران است. هر دولتی ممکن است انگیزه‌ای برای طرح تصویر مثبت از خود با به تصویر کشیدن خود در یک موقعیتی مثبت داشته باشد، این امر درحالی است که از به تصویر کشیده شدن منفی اجتناب می‌کند. تصویر از دیگری را می‌توان به‌عنوان بازنمایی ذهنی آن کشور در نظر گرفت. لذا یک تصویر، باوری است که می‌توان نسبت به اهداف، مقاصد و هویت یک بازیگر در روابط بین‌الملل داشت. کارکرد تصاویر بین‌المللی ساده‌سازی محیط بین‌المللی پیچیده و هدایت ادراک و پاسخ به سایر کشورها است. تئوری تصویر کمک می‌کند تا رفتار دولت‌ها را درک و پیش‌بینی کرد (بیلالی^{۱۳}، ۲۰۱۱).

از دیدگاه نظریه‌پردازان تصویر، تصاویر در جهان سیاست مبتنی بر اشکال مختلفی است. بیلالی از شش تصویر تحت عنوان دشمن، متحد، بیگانه، امپریالیست، منحنی، مستعمره و سرکش^{۱۴} نام می‌برد (بیلالی، ۲۰۱۱). هالستی به‌طور ویژه تصویر دشمن را مورد مطالعه قرار داده‌است (هالستی^{۱۵}، ۱۹۶۷). هرمان و فیشرکلر پنج نوع تصویر دشمن، مستعمره، متحد، منحنی و امپریالیست را پیشنهاد کرده‌اند (هرمان و فیشرکلر^{۱۶}، ۱۹۹۵: ۴۲۶). ذکر این نکته حائز اهمیت است که تصاویر مذکور مربوط به دوران جنگ سرد و کمونیسم بوده که امروزه با توجه به تغییر موضوع و تقابل کشورها می‌توان شاهد ظهور اشکال دیگری از تصاویر شامل انواع دشمن، دوست، انقلابی، متحد، تروریست، همکار، حامی، احیاگر، تهدیدگر و غیره بود.

نظریه تصویر با نظریه‌های کلیشه‌سازی و برجسب‌زنی ارتباط متقابل دارد. معمولاً نظریه تصویر مفهوم کلی است و نظریات کلیشه‌سازی و برجسب‌زنی زیر مجموعه آن محسوب شده و معمولاً دارای بار معنایی منفی هستند. وقتی که تعارض بین دو کشور زیاد باشد سیاستمداران از کلیشه‌های رایج و یا برجسب‌های خودساخته برای بی‌اعتبارسازی دیگری و توجیه سیاست‌های خود استفاده می‌کنند. در اینجا تصاویر معادل کلیشه‌ها و انگ‌های متقابل است که برای توجیه مواضع خود و نامشروع نشان دادن مواضع رقیب یا دشمن استفاده می‌شود. بنابراین تصاویر می‌تواند بازنمایی ناقص، نادرست یا منفی از موضوع خاصی باشد که با هدف دست‌کاری در افکار عمومی و سمت‌وسو دادن به آن استفاده می‌شود. معمولاً دولت‌ها و کشورهای بزرگ هم در مورد مردم و کشورشان و هم در مورد سایر کشورها تصویرسازی می‌کنند و از آن بهره‌برداری سیاسی می‌نمایند. مثلاً دولت و مردم کشوری را چنان خطرناک معرفی می‌نمایند که از این طریق مواضع

ناحق خود را در قبال آن توجیه نماید و یا چنان سیاه‌نمایی می‌کنند که فاصله عمیقی بین مردم و دولت‌های مورد نظر ایجاد شود. در مقاله حاضر فرض بر این است که ظریف و پمپئو هم، از این مکانیسم‌های روانشناسی برای توجیه مواضع خود و اقناع افکار عمومی علیه یکدیگر استفاده کردند.

توئیپلماسی پمپئو و ظریف

تا به امروز، محققان در کارهای علمی خود اصطلاحات بی‌شماری را در رابطه با اثرگذاری فناوری‌های دیجیتال بر دیپلماسی عمومی ارائه داده‌اند (آزوکار و همکاران، ۲۰۱۸: ۱). برخی اصطلاحات تمرکز بیشتری به مفهوم‌سازی دیپلماسی در دنیای دیجیتال داشته‌اند. این موضوع در مورد «دیپلماسی شبکه»^{۱۷} و «دولتمداری قرن بیست و یکم»^{۱۸} صادق است. برخی اصطلاحات حتی روی ویژگی‌های جامعه دیجیتال تمرکز دارند. این موارد شامل «دیپلماسی سلفی»^{۱۹} و «دیپلماسی در زمان واقعی»^{۲۰} است. اصطلاحات دیگری نیز وجود دارد که روی ویژگی‌های فناوری‌های دیجیتال تمرکز دارد. می‌توان به نمونه‌هایی نظیر دیپلماسی عمومی^{۲۱}، که نام خود را از مفهوم وب ۲، دیپلماسی مبتنی بر اینترنت^{۲۲} که نام خود را به‌طور گسترده از اینترنت وام گرفته اشاره داشت. اما در این مقاله، اصطلاح مهم توئیپلماسی است که نام خود را از توئیتر گرفته است (مانور^{۲۳}، ۲۰۱۸: ۴).

در دهه اخیر، شرکت «برسون مارستلر»^{۲۴} به‌طور تخصصی به مطالعه گسترده «توئیتر مقامات رسمی» کشورهای مختلف جهان پرداخته است. این شرکت سالانه نظرسنجی‌های جهانی در مورد توئیپلماسی را منتشر کرده (رشتنیکوا^{۲۵}، ۲۰۱۸: ۳) و تعریف قابل قبولی از توئیپلماسی ارائه داده است که عبارت است از مطالعه فعالیت گسترده جهانی رهبران دنیا در رسانه‌های اجتماعی نظیر توئیتر (مطالعات توئیپلماسی^{۲۶}، ۲۰۱۷). با توجه به این تعریف می‌توان شاهد همپوشانی بزرگی در اینجا بود، بدین علت که واژه توئیپلماسی شروع به جایگزینی موضوعاتی کرده که قبلاً در چارچوب دیپلماسی دیجیتال درک شده بود (رشتنیکوا، ۲۰۱۸: ۳). اما اهمیت توئیپلماسی به حدی بوده که از سال ۲۰۱۶، وزارتخانه‌های خارجه به‌طور فزاینده نگران استفاده از توئیتر در مدیریت تصویر ملی خود شدند (مانور، ۲۰۱۸: ۴). چرا که وزارتخانه‌ها، رهبران و دیپلمات‌ها برای پیاده‌سازی دیپلماسی عمومی به‌طور گسترده‌ای از توئیتر استفاده کرده‌اند. لازم به ذکر است

که توئیتر تنها یک رسانه اجتماعی نیست که توسط دولت‌ها و دیپلمات‌ها برای پیاده‌سازی دیپلماسی عمومی به کار گرفته می‌شود بلکه به‌طور گسترده‌ای برای مأموریت‌های دیپلماتیک استفاده می‌شود (دامکیوین^{۲۷}، ۲۰۱۶: ۹۷).

پمپئو، وزیر امور خارجه آمریکا در آوریل ۲۰۱۸ با اکانت توئیتری شخصی خود^{۲۸} فعالیت خود در این میکرو بلاگینگ را آغاز کرد. در این دو سال وی بیشتر از یک میلیون ششصد هزار فالوور را دارا بوده است (توئیتر پمپئو، آوریل ۲۰۲۰). همچنین ظریف، وزیر امور خارجه ایران نیز در ژوئن ۲۰۰۹ به توئیتر ملحق شد و با حساب کاربری شخصی توئیتری^{۲۹}، بیش از یک و نیم فالوور را دارا است. موضوع حائز اهمیت در توئیتهای ظریف، زبان توئیتهای وی است که اغلب به زبان انگلیسی و عربی می‌باشد (توئیتر ظریف، آوریل ۲۰۲۰). حجم توئیتهای ظریف نیز همانند پمپئو در یک سال اخیر روند فزاینده‌ای داشته که بازگوکننده جهت‌گیری‌های ذهنی، دیدگاه و دانش سیاسی این دو فرد است. همچنین این موضوع را نباید از یاد برد که توئیتر با توجه به مقررات ایران، در ایران فیلتر می‌باشد و برای ورود به آن نیاز به استفاده از فیلترشکن است.

روش پژوهش

این پژوهش از نوع کمی و کیفی و به روش تحلیل محتوا به منظور نشان دادن معنای پنهان متن در محتوای توئیتهای پمپئو و ظریف انجام شده است. نگارندگان در مجموع ۳۰۰ توئیتهای به‌عنوان جامعه آماری به‌طور تصادفی و هدفمند مرتبط با موضوع از سال ۲۰۱۸ تا اواسط آوریل ۲۰۲۰ انتخاب کردند. از این تعداد ۱۵۰ توئیتهای مربوط به ایران از توئیتر پمپئو و ۱۵۰ توئیتهای مرتبط با آمریکا از توئیتر ظریف جمع‌آوری و به فارسی برگردان شده و در مرحله بعد داده‌های به‌دست‌آمده با استفاده از نرم‌افزار مکس.کیو.دی.ای مورد تجزیه و تحلیل قرار داده شد. فرآیند تحلیل شامل سه مرحله کدگذاری باز، کدگذاری محوری و کدگذاری انتخابی^{۳۰} است که نگارندگان با استفاده از نرم‌افزار، کدهای اولیه و نکات کلیدی موجود در متن را مشخص کرده‌اند.

کد کلمه یا عبارت کوتاهی است که به شکل فشرده دارنده ذات یک چیز و یادآور بخشی از یافته‌ها (شامل متن مصاحبه و روزنامه، مجله، اسناد، عکس و ویدئو، سایت‌های اینترنتی، ایمیل) است در واقع در این

مرحله پژوهشگر با ذهنی باز و بدون محدودیتی اقدام به استخراج کدها می‌کند. در مرحله دوم، کدگذاری محوری، می‌توان اطلاعاتی را که به شیوه‌های مشابه کدگذاری شده‌اند دسته‌بندی و سازماندهی کرد و آن‌ها را به سبب ویژگی‌های مشترک‌شان به صورت مقولات یا خانواده‌هایی درآورد. این مرحله آغازین شناسایی وجود الگو در اطلاعات است. بعضی از مقولات ممکن است شامل خوشه‌هایی از اطلاعات کدگذاری شده باشد که شایان تبدیل به مقوله فرعی هستند. لذا وقتی مقولات اصلی به شیوه‌های گوناگون با یکدیگر قیاس و در ارتباط قرار داده می‌شوند مرحله کدگذاری انتخابی آغاز می‌شود که سطح داده‌ها از واقعیت بالاتر می‌رود و به سمت مضمون، مفهوم و نظری شدن پیش می‌رود (سالدنا، ۱۳۹۵: ۲۵-۵). قطعاً غیر از مرحله کدگذاری که مستقیماً مستخرج از پیام‌های دو وزیر خارجه است مراحل مقوله‌سازی و مفهوم‌سازی به دست نویسندگان صورت می‌گیرد که یک امر اعتباری است و ممکن است کارشناسان روی آن اجماع کامل نداشته باشند.

تحلیل یافته‌های تئوریک ظریف

ظریف بر اساس باروهای ذهنی خود بدنبال بازنمایی تصویر از خود و دیگری در تئوپلماسی و سیاست خارجی خود بوده است. نگارندگان در مجموعه از تئوئیت‌های ظریف ۳۷۳ کد استخراج کرده‌اند که از این تعداد ۸۸ کد (۲۳/۶ درصد) برای تصویرسازی از ایران و ۲۸۵ کد (۷۶/۴ درصد) برای تصویرسازی از آمریکا توسط ظریف به کار گرفته شده است. نگارندگان پس از تجزیه و تحلیل تئوئیت‌های ظریف در مجموع به ۷ مقوله و ۳ مفهوم دست یافتند. ظریف در تصویر از خود سعی در رواج تصویر قانونگرا و صلح‌جو از ایران داشته است که حامی حقوق بین‌الملل، طرفدار حقوق بشر و صلح‌جو در منطقه و جهان بوده است. نگارندگان در این تصویر ظریف از خود به سه مقوله قانونگرا، پشتوانه مردمی حکومت و حامی ثبات در منطقه خاورمیانه دست یافتند.

مقوله قانونگرا، نخستین مقوله حاصل از تحلیل تئوئیت‌های ظریف در مفهوم قانونگرا و صلح‌جو از ایران است. ظریف بر این باور بوده که ایران، چندجانبه‌گرایی در گفتمان را در عرصه روابط بین‌الملل در پیش گرفته و این امر را به عنوان مختلف در موافقتنامه‌های پیشین (دولت اصلاحات سابق) دولت خاتمی (نظیر موافقتنامه‌های تهران، پاریس و بروکسل) و در نهایت در برجام (دولت فعلی) به اثبات رسانیده است. این

جدال دیجیتالی ایران و آمریکا...

درحالی بوده که آمریکا هنوز هم با وجود برجام، سوخت و دانش هسته‌ای را از ایران دریغ می‌کند و حتی به نام سلاح هسته‌ای به ایران معترض می‌شود. ظریف با استناد به دکترین رهبر ایران، آیت‌الله خامنه‌ای که

مدت‌ها پیش با صدور فتوایی در مورد منع تسلیحات هسته‌ای، اعلام کرده بودند که

«ما به دنبال دستیابی به سلاح هسته‌ای نیستیم. تسلیحات اتمی، غیراخلاقی و نقض اصول اسلامی است.

بنابراین ساخت، دستیابی، انبار کردن و استفاده از آن ممنوع است. ما از نقطه‌نظر وظیفه اخلاقی - مذهبی و

بنا به ضرورت‌های راهبردی، به شکل اصولی با سلاح هسته‌ای مخالفیم».

و مواضع ایران را مشروع و اخلاقی قلمداد کردند. به باور ظریف، آمریکا فقط مخالف فعالیت هسته‌ای

ایران نبوده بلکه این کشور ابزارهای دفاعی را هم از ایران دریغ داشته است و با ساخت موشک‌های دفاعی

ایران، باز هم به ایران معترض می‌شود. ظریف بر این باور بوده که برخلاف ادعاهای ترامپ، قطعنامه ۲۲۳۱،

از ایران درخواست می‌کند و ایران را منع نمی‌کند؛ که «هیچ فعالیت مرتبط با موشک‌های بالستیک (طراحی

شده) برای این که قابلیت حمل تسلیحات «هسته‌ای» داشته باشند، انجام ندهد». اما موضوع حائز اهمیت

این است که موشک‌های ساخت ایران برای حمل کلاهک‌های هسته‌ای - که ایران به دنبال ساخت آن نیست

- طراحی نشده‌اند. با تمام این تفاسیر و اتهامات آمریکا، ظریف بر این باور بوده ایران برجام را نقض نکرده

است و همواره به آن پایبند بوده‌است. به باور ظریف، ایران برای تک‌تک کلمات ۱۵۰ صفحه‌ای توافق برجام،

مذاکره کرده است. اما با خروج آمریکا در اردیبهشت ۱۳۹۷، ایران پاراگراف ۳۶ را به جریان انداخته و

سرانجام پس از ۶۰ هفته دست به فعالیت زده است. همچنین ظریف تأکید داشته که این موضوع را نباید

فراموش کرد که اگر سه کشور اروپایی به تعهدات خود عمل کنند، همه چیز تغییر خواهد کرد. درست است

که برجام به‌عنوان یک «توافق با اوباما» امضا نشده است و توافقی بین‌المللی بوده است. لذا ظریف خواهان

بازگشت برجام و جبران خسارت ایران بوده است. ظریف به صراحت در توثیت خود این موضوع را نشر داده

که

«ایران به دنبال مذاکره و توافق دیگر (توافق با ترامپ) نیست. حتی اگر این موضوع مطرح باشد چه کسی

می‌تواند بگوید که ایران سال آینده به توافقی با بایدن، سندرز یا وارن نیاز نخواهد داشت».

دومین مقوله در تصویر قانونگرا و صلح‌جو ظریف از خود، مقوله پشتوانه مردمی حکومت است. وی در صدد بوده تا در پاسخ به توثیتهای پمپئو در جریان روایت‌های وی از اعتراضات، سرکوب شهروندان و انتخابات پارلمانی ایران، چهره واقعی از ایران را به تصویر بکشد. اما ظریف در پاسخ به توثیتهای مکرر پمپئو و ترامپ، حمایت حکومت و شهروندان از یکدیگر را پررنگ کرد و نشان داد که دولت ایران بیش از پیش به فکر مردم خود بوده است و تمام تلاش خود را برای مهار ویروس کرونا تا به الان کرده است. ظریف تصدیق کرده که با وجود سختی‌های زیاد و تحریم‌های آمریکا، همواره میلیون‌ها ایرانی در مراسم‌هایی که نشان‌دهنده حمایت از نظام ایران است مانند راهپیمایی ۲۲ بهمن و انتخابات به خیابان‌ها می‌آیند تا پایبندی و حمایت خود را به انقلاب اسلامی نشان دهند.

سومین مقوله در تصویر قانونگرا و صلح‌جو ظریف از خود، مقوله حامی ثبات در منطقه خاورمیانه است. ظریف در صدد است تا ایرانی را معرفی کند که خواهان صلح و ثبات در منطقه خاورمیانه است، ایرانی که تمایلی برای تشدید تنش یا جنگ با آمریکا و هم‌پیمانان آمریکا در خاورمیانه نداشته است. وی به صراحت ادعان داشته که «در برابر هرگونه تجاوزی از خود دفاع خواهیم کرد و اگر نیاز باشد ایران برای دفاع از خود ذیل ماده ۵۱ منشور ملل متحد دست به اقدام می‌زند». ظریف این عدم تمایل به جنگ و تنش‌زدایی را به سطح منطقه‌ای بسط داده و خواهان ثبات و امنیت منطقه‌ای است. این موضوع را می‌توان در حمایت ایران از مردم عراق و سوریه دید. به باور ظریف، ایران نقش اصلی در مبارزه با داعش داشته است و این واقعیتی است که آمریکا نمی‌تواند آن را نادیده بگیرد و شکست داعش را به نام خود ثبت نماید. در واقع فعالیت ایران در منطقه به گونه‌ای است که ایران به گفت‌وگو با همسایگان خود و کشورهای منطقه علاقه خاصی را نشان می‌دهد. از دیدگاه ظریف، منطقه خاورمیانه، بیشتر از لفاظی‌های ستیزه‌جویانه، انباشت و رقابت تسلیحاتی، به گفتمان صلح‌خواهی درون منطقه‌ای نیازمند است. از جمله اهداف ایران برای گفت‌وگوهای سازنده، پیشبرد روابط دوجانبه و چندجانبه، کاهش تنش در خلیج فارس و تلاش برای صلح در یمن و سوریه است. ایران هیچ فایده‌ای در ادامه جنگ و محاصره یمن نمی‌بیند و از راهکارهای مسالمت‌آمیز استقبال می‌کند و همه طرف‌ها را به پیمودن این مسیر تشویق می‌کند. ایران، خواهان راه‌های رسیدن به امنیت منطقه‌ای از

جمله «پویش صلح هرمز» است. چرا که اساس پویش صلح هرمز، گفت‌وگو با کشورهای منطقه است.

جدول زیر شمای کلی کدها، مقولات و مفاهیم استخراج شده از این تصویر است.

جدول ۱: تصویر از خود (ایران)

مفهوم	مقوله	کد	فراوانی
قانون‌گرا و صلح‌جو	قانونگرا (۴۰کد)	پایبندی به برجام	۲۲
		عدم تمایل به مذاکره مجدد	۶
		عدم قابلیت حمل تسلیحات هسته‌ای موشک‌ها	۶
		منع تسلیحات هسته‌ای	۶
	پشتوانه مردمی حکومت (۱۶کد)	حمایت شهروندان از انقلاب اسلامی	۱۶
	حامی ثبات در منطقه خاورمیانه (۳۲کد)	عدم تمایل به جنگ	۶
		مبارزه با تروریسم (داعش)	۵
		گفتمان صلح‌خواهی درون منطقه‌ای	۱۳
		ثبات و امنیت منطقه‌ای	۸
		جمع کل	۸۸

ظریف در تصویر از دیگری، دو تصویر زورگویی و تروریسم اقتصادی از آمریکا و دولت ترامپ را بازنمایی کرده است. نگارندگان در این تصویر چهار مقوله را بر ساختند که عبارتند از: ناقض حقوق بین‌الملل، عامل بی‌ثباتی، ایران ستیزی و عدم ثبات رفتاری ترامپ.

در چارچوب مفهوم زورگویی، نخستین مقوله حاصل از تحلیل توثیتهای ظریف، مقوله ناقض حقوق بین‌الملل است. به باور ظریف، مهم‌ترین موضوع حائز اهمیت درباره سیاست ترامپ، بی‌اعتنایی وی به هنجارهای بنیادین در روابط بین‌الملل است. چرا که ترامپ، بی‌توجه به سازمان ملل، قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت را نقض می‌کند. ترامپ بر این باور بوده که این قطعنامه نمی‌تواند جلوی توانایی‌های بازدارندگی ایران برای ساخت سلاح هسته‌ای بگیرد. این تفکر ترامپ، در حالی بوده که آژانس بین‌المللی انرژی اتمی بارها وفای به عهد و پایبندی ایران به تعهدات قانونی را تأیید کرده است. ترامپ تا جایی پیش می‌رود که با عدم صدور ویزا برای هیئت دیپلماتیک ایرانی، با نقض توافقنامه ۱۹۴۷ ملل متحد و دولت آمریکا درباره مقرر ملل متحد، ناقض شدید قوانین بین‌المللی بوده است. البته این یک‌جانبه‌گرایی ترامپ فقط محدود به این موارد نیست.

عدم ثبات رفتاری ترامپ مقوله مهم دیگری است که در سیاست خارجی خودشیفته و زورگویانه ترامپ بسیار مورد توجه قرار گرفته است. ظریف بر این باور بوده که منشأ خروج آمریکا از برجام تیم جنگ‌طلب «بی»^{۳۱} بوده است. تیم بی این موضوع را به ترامپ قالب کرده است که با از بین بردن برجام، وی به توافقی بهتری دست خواهد یافت. اما ترامپ فقط تحت تأثیر تیم بی نیست بلکه اطرافیان رئیس‌جمهور و حتی مشاورانش در شبکه فاکس‌نیوز، نیز در تصمیم‌گیری‌های اشتباه وی مؤثر بوده‌اند. شاید وجود این شخصیت‌ها و مشاوران در کنار ترامپ، علت تناقض رفتاری وی باشد. شاهد این مدعا فقط برخورد ترامپ برای مذاکره مجدد با ایران نبوده بلکه ترامپ در مورد خروج و نگه داشتن نیروهایش در سوریه هنوز سردرگم است. ترامپ گاهی به دنبال توافق بهتر با ایران است و گاهی آن را همراه با پیش شرطهایی برای ایران عنوان می‌کند و گاهی ایران را خواهان مذاکره خطاب می‌کند. اما این سردرگمی فقط محدود به ایران نیست. ترامپ گاهی از پایان حضور نیروهای آمریکایی در خاورمیانه و خروج نیروهایش از سوریه خبر می‌دهد و گاهی نیز آن را منوط به جنگ با داعش و گاهی نیز هدفش را استفاده از میدین نفتی منطقه عنوان می‌کند. این تناقض رفتاری تا جایی پیش می‌رود که وی دروغ‌های بسیاری در رابطه با اهدافش و سیاست خارجی خود مطرح می‌کند.

از دیدگاه ظریف، ترامپ با تشدید ایران‌هراسی و ایران‌ستیزی همواره دنباله‌رو سیاست دولت‌های پیشین آمریکا یعنی سیاست تغییر رژیم ایران بوده است. ظریف معتقد است که دولت آمریکا پس از چند دهه پیگیری سیاست تغییر رژیم و تحریم، پذیرفت که مذاکره و موافقتنامه برجام تنها راه حل است. اما در ۱۸ اردیبهشت ۱۳۹۷، ترامپ با خروج از برجام خارج، از بین بردن این توافقنامه بین‌المللی، بازگرداندن و اعمال تحریم‌های بیشتر، قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت را نقض کرده و سایر کشورها از جمله سه کشور اروپایی را برای انجام اقدام مشابه، تحت فشار قرار داده است. ترامپ با تشدید تروریسم اقتصادی آمریکا علیه ایرانیان، عمداً شهروندان عادی را هدف قرار داده است و سعی در قطع تجارت و سرمایه‌گذاری سایرین با ایران (تحریم نفتی) دارد. ترامپ با پیگیری سیاست فشار حداکثری در کنار تحریم بانک‌های ایرانی و قطع سوئیفت، تحریم شخصیت‌های سیاسی ایران، دستور تحریم نیازهای پزشکی مردم ایران را هم داده است،

تحریم‌هایی که تأثیر مستقیمی بر افرادی که به تولید دارو برای بیماران سرطانی مشغول هستند، گذاشته است. اما تحریم‌های ترامپ تا جایی پیش می‌رود که حتی در مبارزه ایران با ویروس کرونا اختلال ایجاد کرده است. این تحریم‌ها «به معنی واقعی کلمه بی‌گناهان را می‌کشد». این فعالیت‌های ترامپ درحالی بوده که وی و وزیر خارجه‌اش، همواره خود را حامی مردم ایران و نظاره‌گر وضعیت آن‌ها معرفی می‌کند.

یکی دیگر از مقوله‌های حاصل از تحلیل توئیت‌های ظریف، مقوله عامل بی‌ثباتی آمریکا در منطقه است. ظریف اعتقاد دارد که وجود بریان هوک و جان بولتون در دستگاه دیپلماسی آمریکا علایم گرایش به زورگویی آمریکا است. این افراد از اعضای مؤثر تیم بی هستند که «ترامپ را هدف آسانی تلقی می‌کنند که می‌توان به او دروغ گفت و به سوی جنگ سوق داد». تهدید مداوم ترامپ، مبنی بر به قحطی کشاندن ایرانیان، تهدید ترامپ درباره میراث فرهنگی (جنایت جنگی)، تروریسم اقتصادی، استفاده از زور به شکل غیرمتعارف و بمباران مراکز فرهنگی ایران، نقض هنجارهای بنیادین است. ظریف بر این باور بوده که «تیم بی به فکر منافع آمریکا نیست - آن‌ها از دیپلماسی متنفرند و تشنه جنگ هستند». این تیم خواهان جنگ همیشگی با ایران بوده است و پیش‌تر آمریکا را در باتلاق‌های افغانستان و عراق در خاورمیانه گرفتار کرده است. بر همین مبنا ظریف بر این باور بوده که آمریکا همواره در منطقه خاورمیانه انتخاب‌های غلطی داشته است. شاید دلیل اصلی دغدغه آمریکا و ترامپ در منطقه، حمایت از اسرائیل به هر نحوی حتی شروع جنگی عظیم باشد. اما این موضوع را نباید فراموش کرد که اسرائیل تنها دارنده تسلیحات هسته‌ای در منطقه خاورمیانه بوده و ترامپ ابتدا قدس و بعد منطقه جولان در سوریه را به اسرائیل بخشید. این بخشندگی ترامپ تا جایی پیش رفت که وی به درخواست نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی به سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ایران (جزیی از نیروهای مسلح ایران) برچسب تروریستی زد. این موضوعات توجیه آمریکا برای حضور خود در خاورمیانه، کمک به کشورهای منطقه و حمایت از اسرائیل است. درحالی‌که به نظر ظریف، هدف واقعی آمریکا، بی‌ثبات‌سازی دائمی در منطقه است. چرا که آمریکا، نه تنها از متحدین خود در منطقه (سعودی‌ها و اماراتی‌ها) با ارسال تسلیحات و اطلاعات کافی پشتیبانی کرده، بلکه با ارسال گسترده سلاح‌های پیشرفته به تروریسم‌ها از جمله القاعده و داعش از آن‌ها نیز حمایت هم کرده است. آمریکایی‌ها صدها

جدال دیجیتالی ایران و آمریکا...

میلیارد دلار سلاح برای مرگ سوری‌ها و یمنی‌ها هزینه کرده‌اند. جنگ آمریکا با تروریسم در خاورمیانه جان بیش از ۵۰۰ هزار نفر را گرفت و فقط از سال ۲۰۱۶ تا نوامبر ۲۰۱۸ بیش از ۱۱۰ هزار نفر قربانی شده‌اند و موجب ویرانی عراق، سوریه و یمن شده است. در واقع ترامپ نه تنها با داعش و تروریسم‌های منطقه ننگید، بلکه دشمن شماره یک داعش، ژنرال قاسم سلیمانی را ترور کرد. جدول زیر شمای کلی کدها، مقولات و مفاهیم استخراج شده از این تصویر است.

جدول ۲: تصویر از دیگری (آمریکا)

مفهوم	مقوله	کد	فراوانی
	تناقض رفتاری ترامپ (۵۳کد)	تأثیر تیم B و اطرافیان بر سیاست‌های ترامپ	۳۴
		خواهان مذاکره و توافق مجدد	۷
		پایان حضور آمریکا در خاورمیانه	۹
		دروغگویی ترامپ	۳
زورگویی	ناقض حقوق بین‌الملل (۳۸کد)	ناقض قوانین بین‌المللی	۱۴
		ناقض قطعنامه ۲۲۳۱	۸
		بی‌توجهی به سازمان‌های بین‌المللی	۸
		یکجانبه‌گرایی ترامپ	۸
عامل بی‌ثباتی (۸۸کد)		ارسال تسلیحات به متحدین خاورمیانه‌ای	۳
		حامی تروریسم	۷
		تجاوزات منطقه‌ای به سوریه، عراق و یمن	۲۷
		بی‌ثبات‌ساز منطقه	۴
		خواستار جنگ با ایران	۳۳
		ترور ژنرال سلیمانی	۵
		حمایت از اسرائیل	۹
تروریسم اقتصادی	ایران‌ستیزی (۱۰۶کد)	قطع روابط تجاری و سرمایه‌گذاری با ایران	۱
		تهدیدگر ایران	۸
		تروریست نامیدن ایرانی‌ها	۲
		اعمال تحریم‌ها علیه ایران	۳۲
		سیاست تغییر رژیم ایران	۳
		سیاست فشار حداکثری	۴
		از بین برنده برجام	۳۱
		اعمال تروریسم اقتصادی علیه ایران	۲۵
-	-	جمع کل	۲۸۵

تحلیل یافته‌های توئیتری پمپئو

نگارندگان در مجموع با تجزیه و تحلیل توئیت‌های پمپئو ۴۵۹ کد استخراج کرده‌اند که از این تعداد ۲۳۶ کد (۵۱/۴ درصد) برای تصویرسازی از ایران و ۲۲۳ کد (۴۸/۶ درصد) برای تصویرسازی از آمریکا توسط پمپئو به کار گرفته شده است. در نهایت نگارندگان پس از تجزیه و تحلیل این توئیت‌ها در مجموع به ۱۲ مقوله و ۵ مفهوم دست یافتند. پمپئو در تصویر از خود به دنبال پررنگ کردن دو تصویر برای آمریکا بوده که عبارتند از آمریکای صلح‌طلب و خواهان مهار ایران.

نگارندگان در تصویر آمریکای صلح‌طلب، به دو مقوله خواهان دیپلماسی و تعهد به حقوق بشر دست یافتند. همچنین نگارندگان در تصویر خواهان مهار ایران به سه مقوله مقابله با رفتارهای بی‌ثبات‌ساز ایران، خواهان امنیت خاورمیانه و ایجاد ائتلاف بین‌المللی علیه ایران را بر ساختند.

یکی از مقوله‌های به دست آمده از تحلیل توئیت‌های پمپئو در مفهوم آمریکای صلح‌طلب، مقوله خواهان دیپلماسی است. پمپئو بر این باور بوده که ایران باید انتخاب درستی داشته باشد و به میز مذاکره بازگردد. این درست است که آمریکا از برجام عقب‌نشینی کرده اما این موضوع به این دلیل بوده که معامله ایران ناقص بوده و باید درباره توافقی جامع مجدداً مذاکره کند که شامل متوقف کردن حمایت خود از گروه‌های تروریستی می‌شود.

مقوله تعهد به حقوق بشر یکی دیگر از مقوله‌های حاصل از تحلیل توئیت‌های پمپئو در مفهوم آمریکای صلح‌طلب است. پمپئو بر این باور بوده که آمریکا همواره در کنار مردم ایران ایستاده و با آن‌ها ابراز همبستگی می‌کند و برخلاف آنچه رژیم ایران می‌گوید، تحریم‌های آمریکا شامل فروش غذا، محصولات کشاورزی، دارو و تجهیزات پزشکی نمی‌شود. پمپئو ادعا می‌کند ایران به جای اینکه منابع خود را برای صادرات ترور از بین ببرد، نیازهای مردم خود را باید در اولویت قرار دهد. وی حتی در جریان اعتراضات سراسری ایران در اکتبر ۲۰۱۹، خطاب به معترضان در توئیت خود این پیام را به فارسی نشر داد:

«معترضان شجاع ایران! ویدیوها، عکس‌ها و اطلاعات خود را پیرامون سرکوب اعتراض‌ها توسط رژیم ایران برای ما بفرستید. ایالات متحده آزار معترضان را علنی و محکوم خواهد کرد. با ما از طریق تلگرام تماس بگیرید»^{۳۲}.

«من پیامی برای #مردم ایران دارم: ایالات متحده صدای شما را می‌شنود. ایالات متحده از شما حمایت می‌کند».

پمپئو در کنار حامی مردم ایران بودن، دولت خود را به‌گونه‌ای توصیف کرده که به دنبال کمک‌های بشردوستانه به ایرانی‌ها در کنار سوری‌ها است. در واقع پمپئو مدعی است که آمریکا ۱۰۰ میلیون دلار کمک پزشکی به سایر کشورها از جمله ایران در شیوع کرونا ارائه داده است و دانشمندان آن‌ها مشغول تهیه واکسن کرونا به‌صورت شبانه روزی هستند.

مقوله خواهان امنیت خاورمیانه یکی از نخستین مقوله‌های حاصل از تحلیل تئوت‌های پمپئو در مفهوم مهار ایران است. به ادعای پمپئو، آمریکا به دنبال امنیت خاورمیانه است ولی ایران در این راه اختلال ایجاد می‌کند. از دیدگاه او، آمریکا همچنان به هماهنگی در امور امنیت خاورمیانه و مبارزه با تروریسم ادامه خواهد داد. پمپئو حتی کلمبیا، هندوراس، گواتمالا و پاراگوئه را تحسین و حمایت کرد که حزب‌الله را به‌عنوان یک سازمان تروریستی مورد حمایت ایران شناسایی کرده‌اند. چرا که به ادعای او، حزب‌الله یک نماینده خشن ایران است و هیچ کاری در آمریکای جنوبی و مرکزی ندارد. پمپئو بر این ادعا بوده که آمریکا به دنبال پیشبرد صلح و سعادت در منطقه به‌ویژه صلح افغانستان، راه حل فوری برای جنگ یمن، آتش‌بس برای سوریه و حمایت از اسرائیل در منطقه است. همچنین آمریکا نه‌تنها خواستار جنگ با ایران در منطقه نبوده و نیست بلکه تلاش بسیاری برای شکست داعش در خاورمیانه انجام داده است. در واقع پمپئو سعی کرده از طریق گفت‌وگو با آنتونیو گوترش، خالد بن سلمان، محمد بن زیاد و کاووس اوغلو (وزیر خارجه ترکیه) درباره اقدامات تدافعی ترامپ برای حمایت از منافع آمریکا، حفاظت از جان پرسنل، امکانات و شرکای آن در منطقه فعالیت‌های آمریکا را توجیه کند. همچنین وی بر این باور بوده که آمریکا با حالتی تدافعی به حمله جنگنده‌های ایرانی در عراق واکنش نشان داده است و برای توجیه حفاظت از جان آمریکایی‌ها در اقدامی دفاعی به ظن خود، درباره کشتن و حذف ژنرال سلیمانی با ژنرال باجوا (فرمانده ارتش پاکستان)، اشرف غنی (رئیس‌جمهور افغانستان)، دامینیک راب^{۳۳} (وزیر امور خارجه بریتانیا)، هایکو ماس^{۳۴} (وزیر امور خارجه آلمان) و ژان ایو لو دربان^{۳۵} (وزیر امور خارجه فرانسه) گفت‌وگو کرد.

مقوله ایجاد ائتلاف بین‌المللی علیه ایران دومین مقوله حاصل از تحلیل تئوت‌های پمپئو در مفهوم مهار ایران است. پمپئو در تلاش برای متقاعدسازی کشورهای جهان علیه فعالیت‌های منطقه‌ای، بین‌المللی و

حتی مسائل داخلی ایران بوده است. وی نه تنها به صورت فعال با رهبران، روسا و وزرای خارجه کشورهای منطقه ملاقات کرده بلکه سعی در متقاعدسازی و ترغیب اتحادیه اروپا، ناتو و برخی کشورهای آسیایی نظیر هند، برای ایفای نقشی فعال در منطقه علیه ایران داشته است. همچنین پمپئو به صورت فعال و هدفمند با گوترش، دبیرکل سازمان ملل و موگرینی، نماینده اتحادیه اروپا درباره ایران گفت‌وگو ویژه داشته است.^{۳۶}

مقوله مقابله با رفتارهای بی‌ثبات‌ساز ایران، سومین مقوله حاصل از تحلیل توئیت‌های پمپئو در مفهوم مهار ایران است. پمپئو با هدف مقابله با ایران به صورت کاملاً سازمان یافته‌ای درصدد است که حضور ایران در منطقه را زیان‌بار و بدخیم توصیف کند و سایر کشورها را از این موضوع آگاه سازد. بر اساس ادعای پمپئو، ایران باید رفتارهای به اصطلاح زیان‌بار خود را تغییر دهد نظیر تأمین مالی تروریسم، سلاح هسته‌ای و یا هزینه‌های آن را با حداکثر فشار آمریکا پرداخت کند و تا زمانی که ایران همانند یک کشور عادی رفتار نکند این فشار ادامه خواهد یافت تا جایی که رژیم ایران تغییر کند. بر همین اساس آمریکا، در راستای فشار حداکثری، اشخاص و نهادهای بسیاری را تحریم کرده است. تحریم رهبر ایران، محمدجواد ظریف، علی‌اکبر صالحی (رئیس سازمان انرژی اتمی)، قاضیان عبدالقاسم سلواتی و محمد مقیسه، محمدجواد آذری جهرمی (وزیر فناوری اطلاعات و ارتباطات) و تحریم بسیاری از نهادها (از جمله صنعت فلزات) و آژانس فضایی غیرنظامی ایران، از جمله تحریم‌های اخیر بوده است. همچنین آمریکا در کنار این تحریم‌ها، ۱۳ فرد و نهاد خارجی در چین، عراق، روسیه و ترکیه را به دلیل حمایت از برنامه تکثیر سلاح‌های هسته‌ای در ایران تحریم کرده است. همچنین آمریکا، تحریم‌هایی را علیه چین، هنگ‌کنگ و نهادهای مستقر در امارات برای فعالیت در بخش‌های نفت و پتروشیمی ایران اعمال کرده است. از این‌رو طبق ادعای پمپئو «حداکثر فشار بر رژیم ایران به معنای حداکثر فشار است. به همین دلیل آمریکا هیچ‌گونه استثنایی برای واردکنندگان نفت ایران صادر نخواهد کرد». همچنین شورای امنیت باید تحریم تسلیحاتی ایران را قبل از انقضای آن (مهر ۱۳۹۹) تمدید کند تا جهان، از خشونت‌های ایران و آغاز مسابقه تسلیحاتی در خاورمیانه در امان باشد. جدول زیر شمای کلی کدها، مقولات و مفاهیم استخراج شده از این تصویر است.

جدول ۳: تصویر از خود (آمریکا)

مفهوم	مقوله	کد	فراوانی		
صلح طلب	خواهان دیپلماسی (۳کد)	خواهان بازگشت به میز مذاکره	۲		
		عقب نشینی از برجام	۱		
	تعهد به حقوق بشر (۱۸کد)	حامی مردم ایران	۱۱		
		کمک‌های بشردوستانه به ایران و سوریه	۴		
		کمک پزشکی به ایران در شیوع بیماری کرونا	۳		
خواهان امنیت خاورمیانه (۶۴کد)	خواهان امنیت خاورمیانه (۶۴کد)	حذف و کشتن ژنرال سلیمانی	۸		
		تلاش برای شکست داعش	۳		
		اتخاذ اقدامات تدافعی	۱۱		
		عدم تمایل به جنگ با ایران	۱		
		حمایت از اسرائیل	۴		
		خواهان صلح و ثبات در خاورمیانه	۷		
		خواهان همکاری برای حفظ امنیت منطقه	۱۳		
		حمایت از منافع و جان مردم آمریکا	۱۷		
		ایجاد ائتلاف بین‌المللی علیه ایران (۴۵کد)	ایجاد ائتلاف بین‌المللی علیه ایران (۴۵کد)	ترغیب اتحادیه اروپا و شرکای ناتو برای نقش‌آفرینی در منطقه	۹
				ایجاد ائتلاف بین‌المللی علیه ایران در جهان	۳۶
		مهار ایران	مقابله با رفتارهای بی‌ثبات‌ساز ایران (۹۳کد)	همکاری با سایر دولت‌های جهان برای مقابله با نفوذ بدخیم و زیان‌بار ایران در منطقه	۳۲
				خواهان تغییر رفتار ایران	۱۴
				تغییر رژیم ایران	۱
فشار حداکثری	۱۰				
تحریم‌های آمریکا علیه ایران	۲۱				
ممانعت از فروش نفت ایران	۹				
حمایت از تحریم‌های تسلیحاتی سازمان ملل	۶				
جمع کد	۲۲۳				
-	-				

پمپئو در توثیتهای خود به دنبال پررنگ کردن چهار تصویر برای ایران بوده که عبارتند از اقتدارگرا،

میلیتاریست، حامی تروریسم و هرج و مرج طلب. نگارندگان در تصویر اقتدارگرا به دو مقوله بحران مشروعیت

و ناقض حقوق بشر و دموکراسی، در تصویر میلیتاریست به مقوله ایجادکننده ساختار نظامی پنهانی، در تصویر حامی تروریسم به مقوله ماهیت تروریستی دولت ایران (به ادعای پمپئو) و تصویر هرج و مرج طلب به دو مقوله بی توجه به دیپلماسی و آشوبگر دست یافتند.

یکی از مقوله‌های به دست آمده از تحلیل توئیت‌های پمپئو در مفهوم اقتدارگرا، بحران مشروعیت ایران است. وی بر این ادعای بی پایه بوده که در سال ۱۹۷۹، آیت‌الله خمینی نوید آینده‌ای مرفه به ملت ایران داد اما پس از گذشت بیش از ۴۰ سال، «رژیم شکست خورده ایران» چیزی جز وعده‌های عملیاتی نشده برای مردم ایران به ارمغان نیاورد. حتی روحانی، رئیس‌جمهور ایران، به این شکست ۴۲ ساله معترف است. به ادعای او، این رژیم بیش از ۴۰ سال است که به نیازها و رفاه مردم ایران بی توجه بوده و به‌طور مداوم به مردم ایران دروغ می‌گوید. پمپئو بر این باور بوده که رهبر ایران بدون اینکه به حرف‌های مردم ایران گوش کند با سوءاستفاده از مردم ایران خود را ثروتمند کرده است و مقامات رسمی بیشتر از یک میلیارد یورو را که برای تجهیزات پزشکی مقابله با بیماری کرونا در نظر گرفته بودند، به سرقت بردند. این فساد اقتصادی و سوءمدیریت تا جایی پیش می‌رود که آیت‌الله خامنه‌ای حق بیش از ۷ هزار نامزد برای شرکت در انتخابات پارلمانی را علنی و عمومی ضایع کرده است. حتی روحانی بر این باور بوده که این انتخابات واقعی نیست. این وضعیت درحالی بوده که رژیم ایران در این انتخابات پارلمانی با کمترین میزان مشارکت شهروندان از سال ۱۹۷۹ روبه‌رو شده است.

ناقض حقوق بشر و دموکراسی یکی دیگر از مقوله‌های مهم دیگر مفهوم اقتدارگرایی حاصل از تحلیل توئیت‌های پمپئو است. پمپئو بر این ادعا بوده که رژیم ایران از شهروندان خود می‌ترسد و بار دیگر به خشونت متوسل شده و اینترنت را در جریان اعتراضات سراسری قطع کرده است. به ادعای او، رژیم ایران، ملتش را به‌خاطر اعمال حقوق بشری، زندانی و اعدام کرده است. شهروندان به‌خصوص زنانی که خواستار برابری هستند خواه به روشی که می‌خواهند لباس بپوشند، یا به‌خاطر آزادی مذهب، با خشونت نظام مواجه می‌شوند. او شاهد مدعاش را گزارش بدون مستند خبرگزاری رویترز قرار داده که خبر داد ۱۵۰۰ نفر در طول اعتراضات سراسری ایران کشته شده‌اند و مردم ایران حتی از حق عزاداری برای آن‌ها محروم شده‌اند.

پمپئو بر این ادعا بوده که نقض حقوق بشر در ایران تا جایی پیش می‌رود که این رژیم در هنگام شیوع کرونا، ماسک، دستکش و تجهیزات لازم برای مقابله با کرونا را احتکار کرده و حتی در بازار سیاه به فروش می‌رساند. اما موضوع حائز اهمیت از دیدگاه پمپئو در مورد عدم رعایت حقوق بشر در ایران فقط محدود به شهروندان ایرانی نیست. چرا که به ظن وی همواره می‌توان شاهد گروگانگیری و دستگیری شهروندان آمریکایی و اتباع دوگانه به صورت غیرقانونی در ایران بود. نظیر مایکل وایت^{۳۷} که به اشتباه توسط ایران، از ۲۰۱۸ بازداشت شده و در حال گذراندن محکومیت ۱۳ ساله‌اش است. همچنین به ظن او، باب لوینسون^{۳۸} مأمور سابق اف‌بی‌آی و سیا بیش از ۱۳ سال در تهران زندانی است؛ ادعایی که بارها از سوی مقامات جمهوری اسلامی رد شده است. همچنین پمپئو ادعا کرده که با تلاش‌های شبانه روزی دولت آمریکا، ژبو وانگ^{۳۹}، بیش از سه سال در زندان اوین بوده در نهایت آزاد شد. ایران باید به دلایل بشر دوستانه با توجه به گسترش کوید ۱۹ به زندان‌های ایران، همه آمریکایی‌هایی که به اشتباه دستگیر کرده‌است را آزاد کند. وی بر این باور بوده که ایران تا جایی پیش رفته که بازرسی ارشد آژانس بین‌المللی انرژی اتمی را هم بازداشت کرده است.

تمامیت‌خواه یکی دیگر از مقوله‌های مهم دیگر مفهوم اقتدارگرایی حاصل از تحلیل تئوت‌های پمپئو است. طبق ادعای پمپئو، رهبری ایران تصمیم‌گیر نهایی است. او ادعا می‌کند رهبر ایران، پیشنهاد‌های آمریکا برای به اصطلاح کمک به مردم ایران را همواره رد کرده است و همواره ایدئولوژی خود را بر منافع مردم ایران ترجیح داده است. این موضوع را می‌توان در ترویج مذهب رژیم ایران در داخل کشور به وضوح مشاهده کرد چرا که این رژیم نه تنها با تمامی جوامع مذهبی مسیحیان خود بدرفتاری می‌کند بلکه به دنبال ترویج مذهب خود در خاورمیانه بوده است.

در مفهوم میلیتاریست حاصل از تئوت‌های پمپئو می‌توان از مقوله ایجادکننده ساختار نظامی گسترده و بعضاً پنهان نام برد. پمپئو بر این ادعا بوده که به دلیل معامله ناقص ایران، تحریم تسلیحاتی سازمان ملل در مورد ایران در حال اتمام بوده و کشورهایمانند روسیه و چین قادر به فروش سلاح‌های پیشرفته کشتار جمعی به ایران خواهند بود. در ادعای وقیحانه او، دزدسالاران^{۴۰} اسلامی ایران می‌توانند تا با خرید و فروش هواپیماهای بدون سرنشین، موشک‌ها، تانک‌ها و سایر موارد، ایران را هدایت کنند و این‌گونه رژیم ایران

می‌تواند برای فروش اسلحه به هر کسی آزاد باشد. این موضوع وقتی ایران به تسلیحات هسته‌ای دست پیدا کند اهمیت بیشتری می‌یابد. او شاهد این مدعا را گزارش‌های جدید آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و نگرانی‌های این سازمان درباره پیروی ایران از ان‌پی‌تی و مواد یا فعالیت‌های هسته‌ای پنهانی می‌انگارد. به ظن پمپئو، پنهان‌کاری ایران تا جایی پیش می‌رود که برنامه فضایی‌اش را صلح‌آمیز و شفاف معرفی کرده است. او ادعا دارد سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، یک ماهواره نظامی راه‌اندازی کرده تا از طریق برنامه فضایی مخفیانه خود، فناوری‌های مورد استفاده در سیستم‌های تسلیحات هسته‌ای و توانایی موشک‌های بالستیک خود را ارتقا دهند.

یکی از مقوله‌های به‌دست‌آمده از تحلیل توئیت‌های پمپئو در مفهوم هرج و مرج طلب، مقوله بی‌توجهی ایران به دیپلماسی است. در واقع پمپئو به‌گونه‌ای خود را نشان داده که خواهان سفر به تهران بوده تا به‌طور مستقیم با مردم ایران صحبت کند. اما رژیم ایران تمایلی به گفت‌وگو درباره موضوعات مختلف ندارد. موضوع مهم دیگر برای اثبات بی‌توجهی ایران به دیپلماسی، توئیت‌هایی است که وی درباره عدم تمایل ایران به گفت‌وگو و تصویب کنوانسیون پالمو و کنوانسیون تأمین مالی تروریسم نشر می‌دهد. وی بر این باور بوده که مهم‌ترین علت این عدم تصویب، اهداف پنهانی رژیم ایران است. او این ادعای کذب را مطرح می‌کند که انگار ایران نمی‌خواهد دنیا ببیند چگونه از پول مردمش سوءاستفاده می‌کند و بر همین اساس در مورد مبارزه با تأمین مالی تروریسم و رعایت استانداردهای جهانی پولشویی جدی نیست. در واقع به ظن پمپئو ایران حامی شماره یک تروریسم در جهان است.

یکی دیگر از مفاهیم و مقوله‌های به‌دست‌آمده از تحلیل توئیت‌های پمپئو، مفهوم حامی تروریسم است. او طبق کلیشه غرب، گروه‌های رهایی‌بخش و اسلامی منطقه را ترویست می‌نامد. به ادعای او، گروه‌های تروریستی فراملی از جمله حزب‌الله و جهاد اسلامی فلسطین تحت حمایت ایران هستند و کتائب حزب‌الله هم نیز متعلق به ایران است. وی بر این باور بوده که ایران درصدد افزایش چرخه خشونت در منطقه بوده و از سال ۲۰۱۲، رژیم ایران بیش از ۱۶ میلیارد دلار به دست‌نشانده‌های تروریستی خود در خاورمیانه کمک کرده است. این فعالیت ایران سبب شده، آمریکا مانع از فروش نفت ایران شود، چرا که به باور پمپئو فروشندگان

نفت، هزینه صندوق پروکسی ایران را تأمین می‌کنند. همچنین آمریکا در گام مهمی در مقابله با رژیم بی‌ثبات‌ساز ایران، سپاه پاسداران انقلاب اسلامی را به‌عنوان تروریسم منصوب کرده و نیروی‌های قدس را به‌عنوان یک سازمان تروریستی خارجی معرفی کرد. او این ادعاهای واهی را بدون هیچ دلیل و مدرکی طرح کرده است.

مقوله جنگ‌طلب و آشوبگر در منطقه یکی دیگر از مقوله‌های به‌دست‌آمده از تحلیل توئیت‌های پمپئو در مفهوم هرج و مرج‌طلب است. پمپئو بر این ادعای فرافکنانه بوده که باید با اقدامات خشن و رفتارهای بی‌ثبات‌ساز ایران در منطقه مقابله کرد. رژیم ایران بزرگترین تهدیدگر صلح و امنیت در خاورمیانه است که مردم منطقه به‌ویژه مردم عراق می‌خواهند از زیر یوغ رژیم ایران خارج شوند. طبق ادعای بی‌پایه پمپئو، این عدم محبوبیت ایران در منطقه سبب شده که عراقی‌ها کنسولگری ایران را آتش بزنند و با مرگ ژنرال سلیمانی، در خیابان‌ها برقصند. در واقع تحرکات نظامی ایران علیه عراق، حاکمیت این کشور را زیر سؤال برده است. شاهد این مدعا حمله گروه‌های دست‌نشانده مورد حمایت ایران به سفارت آمریکا در بغداد و حمله جنگنده‌های ایرانی به عراق است که منجر به کشته شدن یک شهروند آمریکایی و زخمی شدن سربازان آمریکایی و عراقی شد. اما فعالیت‌های بی‌ثبات‌سازی ایران فقط محدود به عراق نبوده بلکه به ادعای پمپئو تا زمانی که رژیم اسد مورد حمایت مسکو و تهران است میلیون‌ها سوری در خطر خواهند بود و اقدامات بی‌رحمانه روسیه، رژیم ایران و حزب‌الله تحت حمایت ایران، مانع از ایجاد آتش‌بس در شمال سوریه شده است. همچنین ایران نه‌تنها به دنبال نابودی و محو اسرائیل از روی زمین است بلکه از سوی دیگر نمی‌خواهد مردم فلسطین موفق شوند و می‌خواهد کش‌مکش همواره ادامه پیدا کند. به ادعای او، در یمن هم نیز به دلیل فعالیت‌های ایران، وضعیت بغرنج است. حمایت ایران از حوثی‌های یمن هم به آن‌ها قدرت حمله به عربستان (بیش از ۱۰۰ حمله) و امارات متحده عربی را داده و هم خطر بحران انسانی در یمن را نیز تشدید کرده است. نیروی دریایی آمریکا توانسته ۳۸۵ موشک و سایر قطعات تسلیحاتی ساخت ایران را در مسیر رسیدن به حوثی‌های یمن پیدا کند. این ادعاها درحالی مطرح می‌شود که نهادهای بین‌المللی عربستان را متهم به جنایت جنگی در یمن می‌کنند و معلوم نیست که یمن شدیداً تحت محاصره، چگونه

جدال دیجیتالی ایران و آمریکا...

می‌تواند به تسلیحات ایران دسترسی پیدا کند. او این ادعای واهی را مطرح می‌کند که تلاش رژیم ایران، گسترش حکومت به اصطلاح استبدادی‌اش از تهران تا دریای مدیترانه و تبدیل یمن به یک کشور دست‌نشانده است. همچنین او این اتهام واهی را برجسته می‌کند که گزارش‌ها حاکی از آن است که دیپلمات‌های ایرانی در ترور یکی از مخالفان در ترکیه دخالت داشته‌اند. به گمان پمپئو، دیپلمات‌های ایرانی عوامل ترور هستند و حتی چندین ترور و توطئه بمب‌گذاری در اروپا طی یک دهه گذشته انجام داده‌اند. جدول زیر شمای کلی کدها، مقولات و مفاهیم استخراج شده از این تصویر است.

جدول ۴: تصویر از دیگری (ایران)

مفهوم	مقوله	کد	فروانی
اقتدارگرا	بحران مشروعیت (۴۱ کد)	رهبران سرقت‌کننده و سوءاستفاده‌کننده پول ایرانیان	۵
		وعده‌های عملیاتی نشده داخلی	۳
		عدم توجه به مردم ایران	۱۳
		دولتی دروغگو	۸
		سوءمدیریت و فساد اقتصادی	۵
		عدم حق برخورداری انتخابات آزاد	۶
		کاهش مشارکت شهروندان در انتخابات	۱
	ناقض حقوق بشر و دموکراسی (۴۵ کد)	رژیم خشونت‌طلب	۱۰
		دولت محترک تجهیزات پزشکی در شیوع کرونا	۱
		دستگیری و گروگانگیری شهروندان آمریکایی	۱۵
تمامیت‌خواه (۱۳ کد)	بازداشت بازرس ارشد آژانس بین‌المللی انرژی اتمی	۱	
	سرکوب اعتراضات و کشتن شهروندان ایرانی	۱۵	
	قطعی اینترنت	۳	
	رهبری تصمیم‌گیرنده نهایی	۵	
	ترویج دهنده مذهب	۶	
میلیتاریست	ایجادکننده ساختار نظامی (۲۵ کد)	رژیم ایدئولوژیک‌گرا	۲
		خواهان موشک‌های بالستیک	۱۱
		فعالیت پنهانی هسته‌ای	۲
		خواهان دستیابی به تسلیحات هسته‌ای	۶
		برنامه سلاح‌های کشتار جمعی	۳
حامی تروریسم	ماهیت تروریستی (۳۳ کد)	پرتاب و راه‌اندازی ماهواره نظامی	۳
		شناسایی سپاه پاسداران به‌عنوان تروریسم	۴
		حمایت مالی ایران از تروریسم و دست‌نشانده‌های خود در منطقه	۱۲
		ایران حامی شماره یک تروریسم	۱۷
بی‌توجه به دیپلماسی (۶ کد)		عدم تمایل به گفت‌وگو و مذاکره	۱
		عدم تصویب کنوانسیون پالمو و کنوانسیون TF	۵

۲۳	رفتارهای بی‌ثبات‌ساز ایران	جنگ‌طلب و آشوبگر (۷۳ کد)	هرج و مرج‌طلب
۲	عدم محبوبیت ایران در منطقه		
۲	حمایت از رژیم اسد		
۱۷	تهدیدگر خاورمیانه		
۱	خواهان از بین بردن اسرائیل		
۶	حمله به سفارت آمریکا در بغداد		
۲	تحركات نظامی ایران		
۲۲	اقدامات تهاجمی در منطقه (عراق، سوریه، عربستان)		
۲۳۶	جمع کد	-	-

مقایسه و نتیجه

ظریف و پمپئو به‌عنوان نمایندگان و وزرای امور خارجه کشورهایشان سعی در ایجاد تصاویر مختلف و اشاعه باورهای فردی خود در سیاست خارجی و دیپلماسی دیجیتال به‌ویژه در این دو سال اخیر داشته‌اند. موضوع حائز اهمیت نوع تصاویری است که این دو فرد از خود و دیگری با توجه به کدهای مختلف خود، منعکس کرده‌اند. ظریف در تصویرسازی از خود و دیگری، بیشتر سعی در تصویرسازی از آمریکا با ۷۶/۴ درصد به‌عنوان متجاوز منطقه‌ای داشته است، در حالی که پمپئو با ۵۱/۴ درصد سعی در تصویرسازی بیشتر نقش آمریکا به‌عنوان منجی جهانی صلح داشته است.

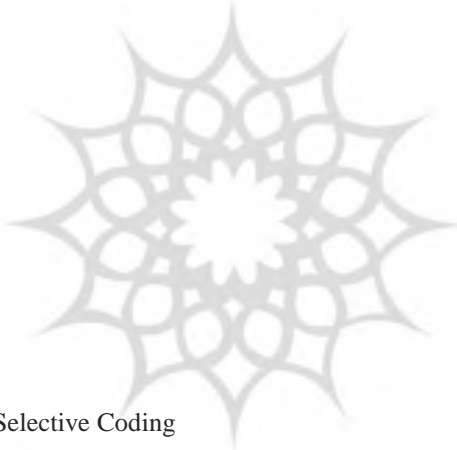
ظریف همواره سعی داشته با انتخاب واژگانی با بار مثبت، تصویری سازشگر، صلح‌جو و قربانی تجاوز و تحریم برای ایران رقم بزند. ظریف با بازنمایی این تصویر از ایران به دنبال نشان دادن فعالیت‌های مثبت ایران و همزیستی مسالمت‌آمیزش در منطقه بوده است. ظریف درحالی‌که تصویری مثبت از ایران ارائه می‌دهد تصویری منفی از آمریکای متجاوز را بازنمایی می‌کند؛ تصویری که در آن آمریکا هزاران مایل دورتر از منطقه خود است و سعی در بی‌ثبات‌سازی، جنگ‌افروزی و زیر سؤال بردن نظم روابط بین‌الملل دارد. دولتی که خود زمانی یکی از پایه‌گذاران سازمان ملل برای اهداف صلح‌آمیز بوده، حالا به دلیل وجود ترامپ به آن‌ها بی‌اعتنایی می‌شود. بی‌توجهی به قطعنامه‌های شورای امنیت، خصوصاً قطعنامه ۲۲۳۱ و تصمیمات آژانس بین‌المللی اتمی در خصوص صلح‌آمیز بودن فعالیت هسته‌ای ایران یکی از بارزترین آن‌ها به شمار می‌آید. به نظر ظریف، ترامپ به‌خاطر عدم تعادل رفتاری و تاثیرپذیر بودن از مشاوران و دول جنگ‌طلب،

صلاحیت مذاکره و توافق جدید با ایران را ندارد. ظریف در تصویر از آمریکا روی کدهای از بین برنده برجام (۳۱کد)، اعمال تحریم‌های علیه ایران (۳۲کد)، خواستار جنگ با ایران (۳۳کد)، تأثیر تیم بی و اطرافیان بر سیاست‌های ترامپ (۳۴کد) بیشترین تأکید را داشته است. در مقابل در تصویر از ایران روی کدهای پایبندی به برجام (۲۲کد)، حمایت شهروندان از انقلاب اسلامی (۱۶کد) و گفتمان صلح‌خواهی درون منطقه‌ای (۱۳کد) بیشترین تأکید را داشته است.

پمپئو هم همانند ظریف سعی در تصویرسازی از ایران و آمریکا دارد. وی همواره سعی داشته با واژگانی حاوی بار منفی ایران را توصیف کند و علاوه بر دنبال کردن مسائل داخلی و حقوق بشری ایران، سعی در پررنگ کردن برنامه هسته‌ای ایران دارد. اما موضوعی که به صورت جدی توسط پمپئو دنبال می‌شود حضور فعال و پیگیر آن در گفت‌وگو و متقاعدسازی شخصیت‌ها و سران سیاسی کشورهای مختلف اروپایی، آمریکا، آسیایی به‌ویژه خاورمیانه است تا تمام فعالیت‌های ایران در منطقه و جهان را زیان‌بار نشان دهد و به زورگویی آمریکا مشروعیت ببخشد. در این بین، می‌توان شاهد کمترین تأکید پمپئو بر روی کدهای عقب‌نشینی از برجام، تغییر رژیم ایران و عدم تمایل به جنگ با ایران (به نقل از ترامپ) بود. در واقع این امر دلالت بر عدم تمایل و دغدغه پمپئو درباره این موضوعات دارد. این درحالی بوده که ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، همواره بر روی این موضوعات تأکید بسیاری دارد. پمپئو در تصویر از آمریکا روی کدهای حمایت از منافع و جان مردم آمریکا (۱۷کد)، ایجاد ائتلاف بین‌المللی علیه ایران در جهان (۳۶کد)، همکاری با سایر دولت‌های جهان برای مقابله با نفوذ بدخیم و زیان‌بار ایران در منطقه (۳۲کد) تأکید بیشتری داشته است و در تصویر از ایران روی کدهای اقدامات تهاجمی در منطقه (۲۲کد)، رفتارهای بی‌ثبات‌ساز ایران (۲۳کد)، ایران حامی شماره یک تروریسم (۱۷کد) و تهدیدگر خاورمیانه (۱۷کد) بیشترین تأکید را داشته است.

پی‌نوشت:

- ^۱.MAXQDA
^۲.Melissen
^۳.Riordan
^۴.DNA
^۵.Sandre
^۶.Azocar et al.
^۷.Image
^۸.Manor and Segev
^۹.Bjola
^{۱۰}.Perception
^{۱۱}.Jervis
^{۱۲}.Boulding
^{۱۳}.Bilali
^{۱۴}.Enemy, Colonial, Ally, Degenerate, Imperial and Rogue
^{۱۵}.Holsti
^{۱۶}.Herrmann and Fischerkeller
^{۱۷}.Networked Diplomacy
^{۱۸}.۱۱st Century Statecraft
^{۱۹}.Selfie Diplomacy
^{۲۰}.Real Time Diplomacy
^{۲۱}.Public Diplomacy
^{۲۲}.Net Diplomacy
^{۲۳}.Manor
^{۲۴}.Burson-Marsteller
^{۲۵}.Reshetnikova
^{۲۶}.Twiplomacy Study
^{۲۷}.Dumciuviene
^{۲۸}.SecPompeo
^{۲۹}.@JZarif
^{۳۰}.Open Coding, Axial Coding, Selective Coding
^{۳۱}.B Team
^{۳۲}.RFJ_Farsi_Bot@
^{۳۳}.Dominic Raab
^{۴۴}.Heiko Maas
^{۵۵}.Jaen-Yves Le Drian

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
 رتال جامع علوم انسانی

^{۶۶}. فهرست مقاماتی که پمپئو با آنها درباره ایران گفت‌وگو کرده است؛ زیر امور خارجه هند، ولیعهد و امیر و وزیر امور خارجه قطر، وزیر دفاع آلمان، وزیر امور خارجه بریتانیا، ولیعهد، وزیر امور خارجه و معاون وزیر دفاع عربستان، نخست‌وزیر عراق، وزیر امور خارجه امارات، نخست‌وزیر اسرائیل، فرمانده ارتش و وزیر امور خارجه پاکستان، وزیر امور خارجه ترکیه، وزیر امور خارجه و ولیعهد بحرین، وزیر امور خارجه استونی، رئیس‌جمهور افغانستان، وزیر امور خارجه آلمان، وزیر امور خارجه فرانسه، وزیر امور خارجه هلند، مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا، ولیعهد ابوظبی، دبیر کل ناتو

- ^{۷۷}.Michael White
^{۸۸}.Bob Levinson
^{۹۹}.Xiyue Wang
^{۱۰۰}.Kleptocrats

منابع:

- Azocar, D.A., Manor, I., & Cradoso, A.R.(۲۰۱۸). "The Digitalization of Public Diplomacy: Towards a New Conceptual Framework". *Revista Mexicana de Politicia Exterior*, ۳۳۳، ۱-۶.
- Bilali, R.(۲۰۱۱)."Image theory". *The Encyclopedia of Peace Psychology*. doi:۱۰,۱۰۰۲/۹۷۸۰۴۷۰۶۷۲۵۳۲.wbepp۰۰۰
- Bjola, C.(۲۰۱۵). "Introduction: Making sense of digital diplomacy". In *Digital Diplomacy: Theory and Practice*. Bjola, C. and Holmes, M.(Ed.), (pp. ۱-۹). Routledge
- Boulding, K. E.(۱۹۵۹). "National images and international systems". *Journal of conflict resolution*, ۳(۲).۰۰۰-۱۱۱
- Herrmann, Richard K., and Fischerkeller, M. P.(۱۹۹۵). "Beyond the enemy image and spiral model: Cognitive-strategic research after the cold war". *International organization*. ۹۹(۳).۰۰۰-۰۰۰
- Holsti, O. R.(۱۹۶۷). "Cognitive dynamics and images of the enemy". *Journal of International Affairs*, ۱۱(۱), ۶۶
- Jervis, R.(۲۰۱۷). *Perception and Misperception in International Politics: New Edition*. Princeton University Press
- Manor, I., & Segev, E.(۲۰۱۵). "America's selfie: How the US portrays itself on its social media accounts". In *Digital Diplomacy: Theory and Practice*. Bjola, C. and Holmes, M.(Ed.), (pp. ۹۹-۸۸۸). Routledge.
- Melissen, J.(۲۰۰۵). "The New Public Diplomacy: Between Theory and Practice". In *The New Public Diplomacy, Soft Power in International Relations*. Melissen, Jan (Ed.): New York, Palgrave, ۳-۷۷.
- Reshetnikova, L.(۲۰۱۸). "E-Diplomacy as Instrument for Establishment of Interethnic Relations". In *SHS Web of Conferences*, ۰۰.
- Riordan, Sh.(۲۰۱۶). "The Strategic Use of Digital and Public Diplomacy in Pursuit of National Objectives". *FOCIR Pensament*, Netherlands Institute for International Relations "Clingendael", ۱-۴۴.
- Sandre, A.(۲۰۰۵). *Digital diplomacy: Conversations on innovation in foreign policy*. Lanham. MD. Boulder. New York, and London: Rowman and Littlefield
- Twiplomacy Study.(۲۰۱۷, May ۱۱). Retrieved from;<https://twiplomacy.com/blog/twiplomacy-study-۷۷۷۷/>